

VAN STOLKPARK KOERIER

nieuwsblad voor de bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes

Interview met Mieke Eisma 4

De Gondel naar Scheveningen 6

Kinderboekenschrijfster en
ambassadeur Manon Sikkel 8

Huizenamen in het
Van Stolkpark 10

Een bijzondere wijkagent 13

Meer in dit nummer

Van de redactie 3

Van het bestuur 3

Groen & Grijs 7

Bouwen & Breken 8

Nieuwe bestuursleden 11

Nieuwe statuten 12

Kort Nieuws 14

december 2021

nr. 116

jaargang 41

Onze missie is het verlenen van maximale service naar onze klanten binnen en buiten Den Haag. Wij zijn trots op onze klanten en richten ons op zowel de kopers, verkopers, huurders en verhuurders. De huizenmarkt in Den Haag is zeer dynamisch en competitief. Het is daarom prettig om bij het kopen van een huis te maken te hebben met een professional, iemand met vakkennis die doortastend is en een daadkrachtige aanpak heeft. De woningmarkt in Den Haag en omstreken kennen wij blind en zijn op de hoogte van de laatste trends en ontwikkelingen. ■

Meer dan alleen thuiskomen

RESIDENCE
MAKELAARS

Banstraat 1 • 2517 GH Den Haag • 070 24 00 213 • residencemakelaars.com

Van de redactie

Gaan we weer een witte winter tegemoet? De foto op het voorblad doet wel verlangen naar gezond, knoesperig winterweer. Onze dank aan Helen Dittmar voor de mooie foto. Deze aflevering heeft een literair tintje. Hanneke Teekens interviewde onze wijkbewoner Mieke Eisma, bibliothecaris van het Damesleesmuseum; we hadden een interessant gesprek met de kinderboekenschrijfster Manon Sikkel en we lazen voor u alvast het boek 'Bik' van Cor Gout. Onze trouwe auteur Anneke Landheer-Roelants verblijdde ons met twee interessante artikelen. En wie doet op de fiets het rondje Zuiderzee na van Arent van Wassenaar? Voor het opmaken van de lay-out zijn we weer terug bij Mike van der Geest. De redactie wenst alle wijkbewoners gezellige kerstdagen en natuurlijk een gezond en zorgeloos 2022!

Van het bestuur

2021, het tweede jaar waarin COVID onder ons is, nadert zijn einde. Het was door toedoen van het virus eigenlijk een rustig jaar. Helaas konden veel gebruikelijke activiteiten niet doorgaan, zoals gezamenlijk met anderen een krans leggen op 4 mei bij het Icarus-monument; dat deden we wel separaat als bestuur; ook het buurtfeest voor de grote vakantie was er niet. Maar nadat het virus wat was gaan luwen hadden we op 26 september wel een buurtborrel in het Leonardo Royal Hotel Den Haag Promenade. Fijn dat we weer welkom waren en goed werden voorzien van mooie dranken en hapjes, waarvoor dank.

Na de zomervakantie maakten we kennis met de nieuwe rector van het VCL, mevrouw Angeliek van Kampen. We spraken met haar en met de conciërge Arnold van Loon over de overlast, de rommel rondom de school en de drugskoeriers. Sindsdien zien we geen rondzwervende fietsen meer en er liggen ook aanzienlijk minder peuken en papier op straat. Arnold houdt streng toezicht.

Het bestuur verjongt. Nadat zich in de vorige Koerier al twee nieuwe bestuursleden voorstelden – Ariane Heeneman en Anne Marie van Gerwen – zijn tijdens de Algemene Ledenvergadering (ALV) in oktober de bestuursleden Jolien Kuitert, Jacques van Paassen en Peter Verheij afgetreden. Als nieuwe bestuursleden werden gekozen Hannah Schoch en Jorn van Beckhoven. Elders in dit blad stellen zij zich voor. Inmiddels is de laatste persoon die het bestuur als bestuurslid wil voorstellen in de volgende ALV, bekend geworden: Carol van Groenewegen, wederom een architect.

Onze samenwerking inzake de energietransitie heeft geleid tot een zogenaamd 'Transitiedocument'. Zie daarover onder Kort Nieuws.

Tot slot melden we nog een formeel punt. Er zijn wijzigingen in het Burgerlijk Wetboek van kracht geworden die ertoe leiden dat we de statuten van onze vereniging en stichting zullen moeten veranderen. Dat gaat door toedoen van een notaris bij notariële akte. De reden van deze verandering, die is aangenomen in de Wet bestuur en toezicht rechtspersonen, is dat bestuur en toezicht van – onder meer – verenigingen en stichtingen op een aantal punten niet afdoende zijn geregeld. Elders in dit blad is daar meer over te lezen.

Colofon

De Van Stolparkkoerier is een uitgave van Wijkvereniging Van Stolpark

Overnemen uit de inhoud van de Van Stolparkkoerier alleen met toestemming van de redactie en met bronvermelding
© auteursrecht Wijkvereniging Van Stolpark

Redactie: Andrea van Amerongen,
Jacoba den Drijver-van Rijckevorsel

Aan dit nummer werkten mee:

Alfred van Bunge,
Peter van den Burg,
Jorn van Beckhoven,
Mieke Eisma,
Anne Marie van Gerwen,
Cor Gout,

Anneke Landheer-Roelants,
Gert Muller,
Hannah Schoch,
Manon Sikkel,
Hanneke Teekens,
Hans Wassenaar,
Arent van Wassenaar

Foto omslag: Helen Dittmar

Foto achterzijde: Alfred van Bunge

Vormgeving: Mike van der Geest | Geste ontwerp

Productie: DrukwerkMAX

Oplage: 500

Kopij

Kopijsluiting Koerier 117: 1 mei 2022

Graag inleveren per e-mail op info@vanstolpark.nl

Advertenties en stolkjes

Informatie over de mogelijkheden en tarieven:
info@vanstolpark.nl

Tussentijds nieuws

De Koerier komt twee keer per jaar uit. Wie in de tussentijd op de hoogte gehouden wil worden over nieuws uit de wijk, kan zijn/haar e-mailadres opgeven via info@vanstolpark.nl. U krijgt dan berichten per e-mail.

Interview met Mieke Eisma

Tekst en beeld: Hanneke Teekens/Andrea van Amerongen

Al weer twee jaar woont Mieke Eisma in het Van Stolkpark. Ze kent het park al sinds haar jeugd, want als kind woonde ze hier ook, aan de Professor Gerbrandyweg. Blij weer terug te zijn. Daarnaast houdt zij zich op in de Archipel. Zij is bestuurslid van het Damesleesmuseum (DLM), met de functie van bibliothecaris. Een bewoonster van onze wijk en lid van het DLM, Hanneke Teekens, sprak haar in de bibliotheek.

Het is een regenachtige herfstmiddag. In het Damesleesmuseum verspreiden verschillende lampen een warm licht. Alle wanden staan vol met boekenkasten. Comfortabele zitjes creëren een gezellige sfeer. In een van de leunstoelen zit Mieke Eisma. Zij is een van de bibliothecarissen van deze bijzondere bibliotheek. Hanneke Teekens stelt haar een paar vragen.

Waarin verschilt het DLM van andere bibliotheken, wat maakt het DLM speciaal?

In de eerste plaats gooit het DLM nooit boeken weg. Dat betekent dat het een bijzondere collectie bezit, met veel eerste drukken en boeken die zelfs in het antiquariaat niet meer te vinden zijn. Dat maakt de collectie tot een uniek geheel. Tegelijkertijd worden iedere maand nieuwe boeken

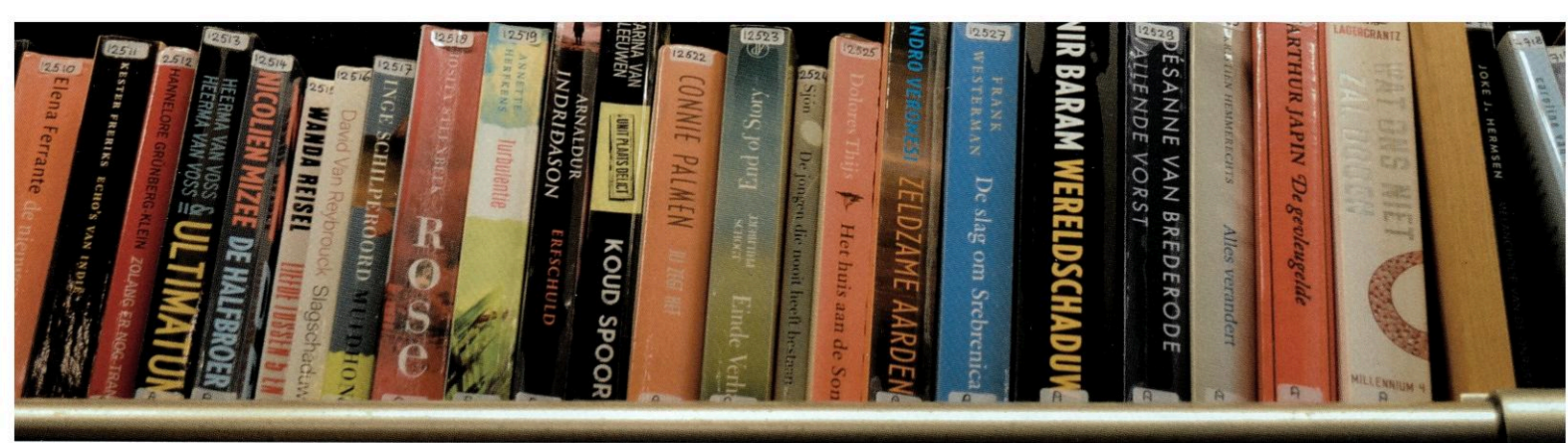

Waarom ben je lid van het Damesleesmuseum?

Allereerst omdat ik heel veel van lezen houd. Als oud-lerares Frans geniet de Franse literatuur mijn speciale belangstelling, maar ik lees eigenlijk van alles. Ik vind het bovendien erg leuk om boeken te keuren. Dat heb ik meer dan twintig jaar gedaan en op een gegeven moment ontstond er een vacature voor bibliothecaris in het bestuur en werd mij gevraagd of ik daar niet op wilde reageren. Dat heb ik graag gedaan en daar heb ik geen spijt van!

aangeschaft waardoor de collectie geheel 'bij de tijd' is en blijft. Overigens betreft het hier geen collectie van bestsellers. Er wordt geselecteerd op kwaliteit en niet alleen maar op commercieel verkoopsucces. Alle boeken worden dus eerst gekeurd voordat ze worden aangeschaft. Recensies in kranten en tijdschriften worden in de beoordeling betrokken, maar uiteindelijk beslist het leescomité of het boek geschikt is. Belangrijk criterium hierbij is de vraag of het boek een goed verhaal vertelt en een goede stijl heeft. Het zijn vooral romans die

worden aangekocht, maar ook historische werken, (auto)biografieën en detectives. Het is dus heel divers en bovendien worden iedere maand ook Engelse, Franse en Duitse boeken besteld. De Franse collectie is misschien wel de meest uitgebreide in Den Haag. De kleinschaligheid betekent dat de omloop van boeken snel is en je ook op nieuwe boeken niet heel lang hoeft te wachten.

Is het DLM alleen voor dames?

Zeker niet, al is dat in het begin, nu meer dan 125 jaar geleden, wel zo geweest en zijn er nog steeds meer vrouwen dan mannen lid. De boeken worden ook niet geselecteerd om door vrouwen gelezen te worden, of vanwege specifieke 'vrouwelijke' onderwerpen. De literaire kwaliteit staat voorop.

Waarom heet de bibliotheek 'museum'?

Ook dat grijpt terug uit de tijd van het ontstaan van de collectie. Het was destijds een heel gangbare term. Museum als plaats waar de muzen worden geëerd en beleefd, of dat nu de beeldende kunst is of de schrijvende en dichtende. Het is inderdaad wel grappig als eens in de zoveel tijd mensen met een museumkaart voor de deur staan en verbaasd zijn als blijkt dat het hier om een bibliotheek gaat. Maar het is een bijzondere naam die we in ere houden. Overigens kan je ook een rondleiding krijgen en daar wordt regelmatig gebruik van gemaakt.

Wat is er nog meer te doen in het DLM ?

Er worden regelmatig lezingen georganiseerd over tal van onderwerpen, waar interessante sprekers en sprekers voor worden uitgenodigd. Bovendien is er ruimte om een uitgebreide collectie tijdschriften te lezen. En waar ook veel gebruik van wordt gemaakt is het 'wenschriftje', waar je kunt aangeven wat je graag aangeschaft zou zien. Daar wordt zoveel mogelijk rekening mee gehouden. En natuurlijk speelt de gezelligheidscomponent ook

een rol. Vergeet niet dat het DLM helemaal door vrijwilligers wordt gerund. Er staat altijd een kopje koffie of thee klaar en meestal ontstaat er wel een leuk gesprek over het boek dat je terugbrengt of uitkiest. Alles gaat zonder subsidie of overige externe fondsen.

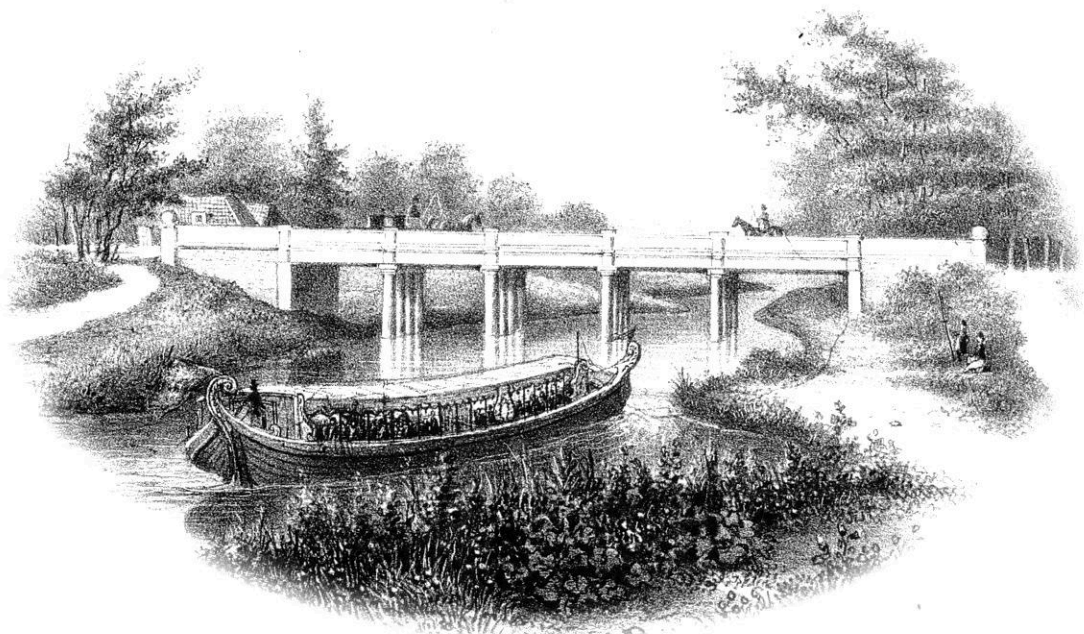
Tot slot

Ongetwijfeld zijn er al Van Stolkparkbewoners lid van het DLM, maar we hopen dat degenen die dat nog niet zijn willen overwegen wel lid te worden. We verwelkomen graag nieuwe leden. Weliswaar staat het DLM niet in onze wijk maar het is toch lekker dichtbij, gevestigd aan het Nassauplein 15, geopend op donderdag, vrijdag en zaterdag. Zie voor alle informatie: www.damesleesmuseum.nl

De Gondel naar Scheveningen

Tekst en beeld: Anneke Landheer-Roelants/collectie Haagse Beeldbank

Lithografie van de trekschuit bij de Koninginnebrug (nu Wittebrug).

Wie heeft zich niet afgevraagd of de langs het Kanaal aangelegde jaagpaden ooit gebruikt zijn? Het antwoord is ja, en ze moeten goed van pas gekomen zijn bij allerhand vaartuigen. Niet alleen bij de zandschuiten, die als allereerste afgegraven zand vervoerden naar bijvoorbeeld de Schilderswijk, waar de veengrond versteviging met zand nodig had om bouwrijp gemaakt te worden.

Het graven van het Kanaal begon in 1819 en met veel vallen en opstaan was het Kanaal in 1865 gereed. Hoewel de gedachte in de beginperiode uitging naar een verbinding met zee stak het Hoogheemraadschap van Delfland daar al snel en gedecideerd een stokje voor: tot aan de zeewering en niet verder.

Na het gereedkomen van het Kanaal ontwikkelde zich een levendige en bloeiende binnenhaven bij de Badhuiskade. De visschuit op Rotterdam kon vanaf 1862 vanuit de Binnenhaven vertrekken, en kuiperijen, visrokerijen en een houthandel deden goede zaken.

De Gondel

Voor degene die per schip naar Scheveningen wilde varen was er vanaf 1860 een geregelde dienst beschikbaar per trekschuit vanaf de Haagse Dierentuin (waar nu het Provinciehuis is), naar de Gondelstraat aan de Binnenhaven. De Gondel, zoals de schuit genoemd werd, voer over het Kanaal naar de Gondelstraat in de binnenhaven. De schuit kreeg een moderne inrichting. De dienst was maar een kort leven beschoren en werd rond 1880 opgeheven. Een lithografie uit 1873 geeft een prachtig beeld van de feestelijke inrichting van de Gondel.

De Gondel nieuwe stijl - een toeristische attractie

De Gondel kreeg een tweede leven, ook na het beëindigen van de officiële vervoersdienst. En als je de afbeeldingen goed bekijkt was de boot redelijk comfortabel. De Gondel voer tussen de hoek van de Prinsessegracht en de Herengracht naar de Gondelstraat.

De motorboot Prinses Juliana voer met toeristen voor 10 cent enkele reis, en retour 15 cent. Al vrij snel na het begin van de oorlog werden de Gondelvaarten opgeheven.

Groen & Grijs

Tekst en beeld: Anne Marie van Gerwen/
Andrea van Amerongen

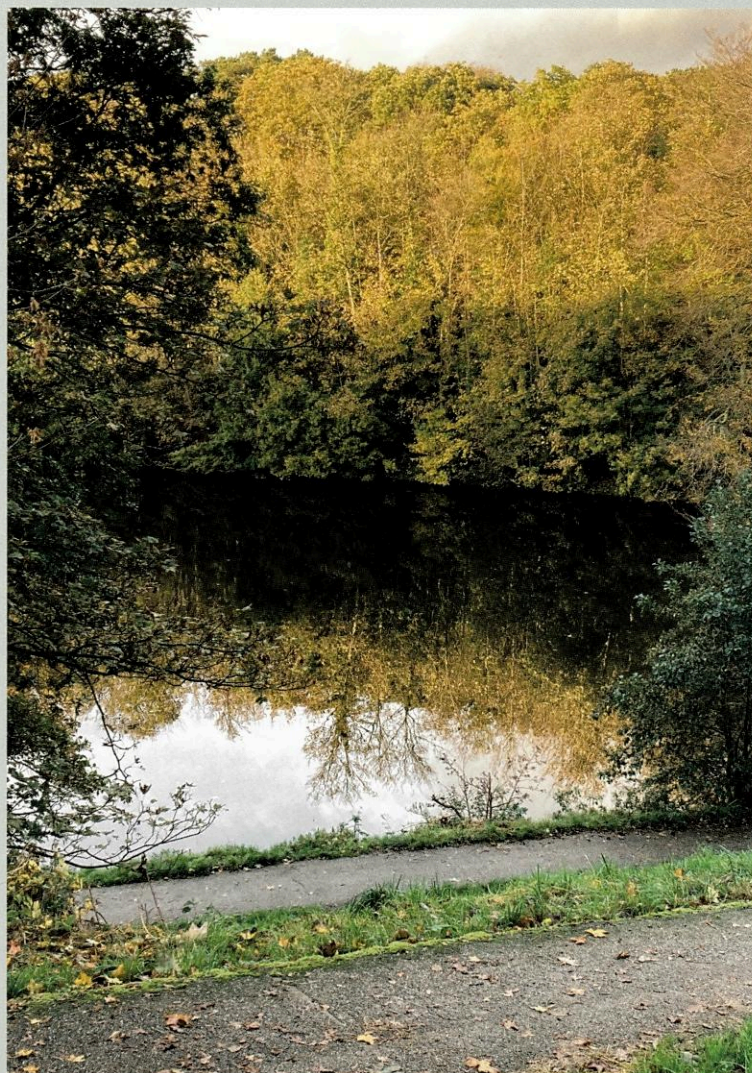
De Ooievaart

Sinds enkele jaren organiseert De Ooievaart rondvaarten in Den Haag. Eén van de rondvaarten begint op de aanlegplaats aan het einde van de Vijzelstraat. Een maal aan boord en varend over het Kanaal voorziet schipper Chris zijn gasten van verhalen over de bebouwing langs de oevers. Tot enige jaren geleden ging de tocht over het Kanaal tot aan de Javabrug, en dan onder de bruggen door naar de sloot langs de Wassenaarseweg, langs Neuhuyskade en Boorlaan weer terug op het Kanaal, vanwaar de stad bereikt wordt. Al weer sinds een paar jaar houdt de vaartocht niet meer op bij het Dr. Kuyperdam, maar kan de boot onder de brug verder naar de stad varen.

De aanleg van de Buitenhavens na 1905 zorgden voor vermindering en verplaatsing van de activiteiten aan de Binnenhaven naar de Buitenhaven. Na de oorlog lagen er slechts detonerende woonboten langs de wallekanten. In 1970 werd het Kanaal vanaf de Hangbrug (tussen Marcelisstraat en Stevinstraat) gedempt. Er kwamen een kinderboerderij en een speeltuin voor terug.

De Gondel Prinses Juliana circa 1935.

In de vorige Koerier berichtten we al over extra onderhoud. Er vond een wijksafari plaats van de bestuursleden Anne Marie, Ariane, Jacques en Gert, met wethouder Anne Mulder. Omdat door COVID de recreatie in het Van Stolkpark behoorlijk is geïntensiveerd, heeft de gemeente extra maatregelen in gang gezet, zoals vaker prullenbakken legen, meer onderhoud van de paden en vervangen van meubilair waar mogelijk. Ook heeft de jaarlijkse schouw voor het groen plaatsgevonden. En voor de crossbaan heeft de gemeente inmiddels een plan opgesteld dat moet leiden tot meer veiligheid, afschermend groen en een beperkt aantal toegangen.

Bouwen & Breken

Tekst en beeld: *Jacoba den Drijver/
Alfred van Bunge*

Het voormalige verzorgingscentrum Duinrust is nu gesloopt. Nadat de gemeente aan REB Projects een omgevingsvergunning verleende en bezwaar daartegen afwees, heeft bij de rechtbank een mondelinge behandeling van de beroepen plaatsgevonden. Het wachten is nu op de uitspraak van de rechtbank. Inmiddels is al ongeveer de helft van het project verkocht. REB Projects verwacht in april 2022 met de bouw van Elion Park te kunnen beginnen.

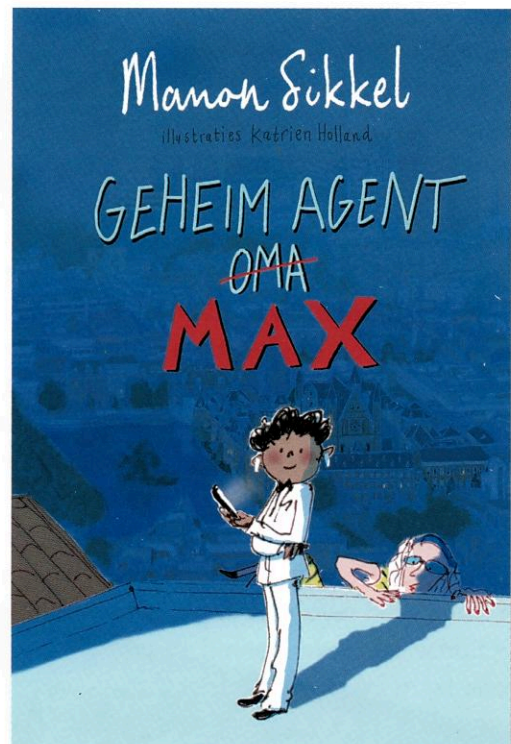
Voor het gebouw waarin voorheen het Luzac College huisde is een verzoek om een omgevingsvergunning ingediend. Gewacht wordt nu op het afgeven daarvan door de gemeente.

Kinderboekenschrijft Manon Sikkel

Tekst en beeld: *Jacoba den Drijver/eigen foto's Manon Sikkel*

In onze wijk wonen interessante en getalenteerde personen. Caroline de Jong wees ons op zo'n bijzonder iemand: Manon Sikkel, schrijfster van kinderboeken. Zij is ook ambassadeur, niet van Buitenlandse Zaken, maar ter bevordering van het lezen van kinderboeken. We gingen op onderzoek uit, voerden een gesprek en kwamen het volgende te weten.

*Geheim agent Max | Manon Sikkel
144 pagina's | ISBN 9789024595679*

Manon houdt van lezen en dat deed haar belanden in de journalistiek, na studies psychologie, literatuurwetenschappen en wetenschapsjournalistiek. Zij ging artikelen schrijven voor vele Nederlandse kranten en tijdschriften, onder andere voor Psychologie Magazine en Quest Psychologie. Voor volwassenen schrijft ze nog incidenteel, maar kinderboeken des te meer, voor kinderen van zes tot twaalf jaar. Toen haar dochter elf jaar oud was, kwam Manon op het idee een psychologieboek voor kinderen te schrijven. Dat werd het boek 'Is liefde besmettelijk?' door IzzyLove'. Daarvoor kreeg zij in 2009 de 'Hotze de Roos-prijs' (Hotze de Roos was de schrijver van de

ster en ambassadeur

Kameleonboeken) en de 'Debuutprijs van de Jonge Jury'. Het volgende boek met een psychologische inslag was weer een IzzyLoveboek: 'Is vriendschap 4ever?'. Daarna volgden nog meer IzzyLoveboeken, onder andere 'Hoe word je koppelaar?', 'Voor wie doe jij een moord?', 'Expeditie vriendschap'. Er volgden nog meer prijzen, zoals de Prijs van de Nederlandse Kinderjury (driemaal!).

Naast de serie IzzyLove, geschreven van 2008 tot 2013, zijn er de serie Geheim agent (oma, opa, Max) en Elvis Watt. Ook los van series schrijft Manon kinderboeken; waaronder de zogenaamde avi-boekjes. Dat zijn leesboekjes voor basisschoolleerlingen die met hen meegroeien: naarmate het leesniveau van een kind toeneemt, krijgt het een moeilijker boekje. Manon is inmiddels al twee jaar kinderboeken-ambassadeur. In die hoedanigheid zet zij zich in voor het bevorderen van het kinderboek en lezen door kinderen. Zo bezoekt zij basisscholen om over lezen en kinderboeken te vertellen; zij geeft zelfs les in het schrijven van een boek. Het gaat erom kinderen met boeken vertrouwd te maken, ook hen die niet zo graag lezen. Zo zijn er twee fantastische graphic novels van haar: 'De beste school van de hele wereld' en 'De beste juf van de hele wereld'. En modern is, dat de namen van de kinderen in de boeken niet louter Nederlands zijn, maar ook Arabisch, Engels, Turks, Surinaams, enzovoort. En vóór in haar boek

'De beste juf van de hele wereld' staan namen van kinderen uit een klas waaraan zij les heeft gegeven. Die namen doen denken aan verschillende windstreken. Als je naam in een boek staat is dat natuurlijk een stimulans om door te gaan met lezen! Door haar ambassadeurschap en haar boeken draagt Manon ertoe bij, dat kinderen leeskilometers maken op zo jong mogelijke leeftijd. Dat is uitermate belangrijk omdat ze op de middelbare school minder gaan lezen en later in de maatschappij vooruit komen als ze leesvaardig zijn.

Manons boeken zijn gekleurd in grijstinten en tonen het niet-alledaagse – zoals een kind met twee vaders – omdat die tinten de werkelijkheid weergeven. Dus, hoe bijzonder zijn mensen en personages. Hoe werkt de maatschappij? Zijn er stereotypen opgeplakt? Of vooroordelen?

Bij het schrijven van ieder kinderboek gaat het Manon erom de complexe wereld terug te brengen tot één klein verhaal. Daarbij kunnen kinderen zich veilig voelen.

Nu onze zoektocht interessante informatie over de kinderboekenschrijfster Manon Sikkel heeft opgeleverd, raden we onze wijkgenoten aan een kinderboek van haar voor te lezen aan een kind; een eigen kind, kleinkind, leesouderkind of een oppaskind, dat maakt niet uit.

Huizenamen in het Van Stolkpark

Tekst en beeld: Anneke Landheer-Roelants/Ir. B. Steinmetz/collectie auteur

Alla Bella Vista, Bella Duna, Betty, Eleonora, Hermina, Jarpa, Louise, Lyndewode House, Sonnehoeck, Violetta, Vijverhof en De Zon. Allemaal namen die we in ons park tegenkomen. Ten dele terug van weggeweest, en ten dele nieuw.

Identiteit

Naamgeving van huizen is niet nieuw, ook niet in het Van Stolkpark. Het gaf en geeft houvast in communicatie, maar bovenal verkrijgt een huis een eigen identiteit.

De oudste namen in het park vinden we bij gebouwen die al voordat Thomas van Stolk begon met het ontwikkelen van zijn Scheveningse Park, zoals Zonheuvel aan de Van Stolkweg (nu ter plaatse van de nummers 11 tot en met 15b), Eikenhof, later Bosch en Duin op de hoek van Kanaalweg en Van Stolklaan, Huize De Pauw, waar later de dubbele villa Parkweg 5 en 7 werd gebouwd, en last but not least Buitenlust, later Klein Zorgvliet aan de Scheveningseweg, waaruit later het Hôtel de la Promenade ontstond.

In de beginperiode van de ontwikkeling van het park waren Italiaanse namen favoriet, zoals Canzonetta of Casanetta (Van Stolkweg 21), Val' di Rena (Van Stolkweg 21) en Olanda (Van Stolkweg 23) en Collinetto (Hogeweg 2) en Il Favorito (Kanaalweg 13-15).

Namen die verband hielden met duin zijn er in veelvoud: Duinoord (Hogeweg 16 en Van Stolkweg 6), Duinrust (Duinweg 35) en Duna (Van Stolkweg 19). En als variatie Sandhaghe (Hogeweg 18), Boschzicht en Vijverhof (Hogeweg 8), en Bella Duna (Duinweg 37).

Een enkel acroniem: Jarpa (Duinweg 37), samengesteld uit de beginletters van de voornamen van de kinderen van Jan Bertram en Sara Lydia van Stolk-van Stolk). De naam is nu gegeven aan een van de nieuwe appartementengebouwen aan de Duinweg.

Vrouwennamen in overvloed, zoals Andrea (de aanvankelijk op de gevel van Van Stolkweg 15b aangebrachte steen werd bij verhuizing meegenomen naar Duinweg 14), en Aurora (Duinweg 16). Eleonora werd al in 1896 vermeld op de gevel van Hogeweg 12, en is sinds enkele jaren weer terug.

Er zijn namen met een eigen achtergrond van de bewoners, zoals Kinderdijk (Van Stolkweg 9), Frisia (Van Stolkweg 13), Tubantia (Van Stolkweg 35) en HejmoNia (Esperanto: Ons Huis, Parkweg 9a).

Villa Hermina Van Stolkweg 15a. Nieuwe naamgeving.

Op de grens van twee eeuwen wenst Sara Lydia van Stolk-van Stolk een goed nieuwjaar toe aan haar vrienden en kennissen. Zij bewoonde met haar man en kinderen van 1895 tot 1914 Villa Jarpa, Duinweg 37.

Een opmerkelijke opeenvolging van namen werd gegeven aan Van Stolkweg 29: Bloemoord, Sanssouci, Violetta, Marcelle en Hespengrund, en nu weer Violetta.

Bij wisseling van eigenaren/bewoners verdwenen er wel eens namen. Het is een goede ontwikkeling dat met de opbloei van het Van Stolkpark bewoners de behoefte gaan voelen hun villa's identiteit te geven. Niet alleen door eerder gebruikte namen weer op de gevel te laten schilderen, maar ook met eigen inbreng een nieuwe naam te geven, zoals op Parkweg 10: Lyndewode House.

Goed voorbeeld doet goed volgen.

Nieuwe bestuursleden

Tekst en beeld: Hannah Schoch,
Jorn van Beckhoven/eigen foto

Mijn naam is **Hannah Schoch**, sinds 2015 woon ik met veel plezier op de Belvédèreweg, samen met mijn man Mark en kinderen Emma en Ruben. Voordat we hier kwamen wonen was het woonblok Belvédèreweg me al bekend, een on-Hollands blokje met brede erkers en karakteristieke gevelplastic. Dat maakt het Van Stolkpark zo bijzonder: de mix van groen en bijzondere architectuur met verschillende huizen, die door hun ligging en tuinen toch een ensemble vormen.

Begin november heeft Jacques van Paassen de portefeuille Bouwen en Breken overgedragen aan Carol van Groenewegen en mij. Een boeiende portefeuille waaraan ik met mijn architectuur-historische achtergrond een goede bijdrage hoop te kunnen leveren.

Mijn naam is **Jorn van Beckhoven**. Inmiddels woon ik al weer een jaar of vier met veel genoegen in het Van Stolkpark. De combinatie van het nabije strand en de, ruimtelijke en groene, opzet van de wijk trokken me destijds. Privé ben ik graag buiten. Qua werk houd ik me vooral bezig met de juridische (en praktische) aspecten van energie, transitie en grondstoffen.

Van Peter Verheij heb ik onlangs het stokje van penningmeester over mogen nemen. Ik verheug me op de samenwerking, het behoud en de ontwikkeling van de wijk en – hopelijk – binnenkort weer de gezamenlijke borrel en buurtfeest met allen als vanouds.

Nieuwe statuten

Tekst: *Jacoba den Drijver*

Dit wordt een saai stukje. Daarom niet te lang.
Waar gaat het over?

De statuten van onze Vereniging Van Stoltpark en Stichting Vrienden van het Van Stoltpark moeten worden gewijzigd. In het verleden zijn bij verenigingen en stichtingen nog al eens misstanden voorgekomen, zoals malversaties en belangenverstrengeling. Om die zoveel mogelijk te voorkomen, dus de kwaliteit van het bestuur te verbeteren, is in ons Burgerlijk Wetboek het deel dat gaat over verenigingen en stichtingen gewijzigd (door middel van de 'Wet Bestuur en Toezicht Rechtspersonen'); zeg maar verbeterd, met de bedoeling misstanden in de toekomst te voorkomen. De taken, rollen en handelingen van de actoren (bestuur, ALV) moeten transparant zijn en integer. Het bestuur van onze vereniging gaat zich daarom buigen over de nodige en gewenste wijzigingen van de statuten.

Hier volgt een aantal van de belangrijkste wijzigingen die voor onze kleine wijk van belang zijn.

- Het bestuur dient zich te richten naar het belang van de vereniging/stichting.
- Het meervoudig stemrecht wordt beperkt. Een bestuurder heeft niet meer stemmen dan de overige bestuursleden samen. De statuten kunnen wel bepalen dat aan een bestuurder meer dan een stem wordt toegekend. Maar de doorslaggevende stem van de voorzitter mag niet meer.

- Er is een regeling voor belet en ontstentenis. 'Belet' is verhindering, bijvoorbeeld door ziekte, dus in concreto een tijdelijke onmogelijkheid de functie uit te oefenen. In dat geval kan een andere bestuurder waarnemen en vertegenwoordigen. 'Ontstentenis' betekent: de bestuurder is niet langer in functie. Voor het geval bijvoorbeeld dat het gehele bestuur is afgetreden, kan je in de statuten bepalen dat de ALV reservelieden aanwijst die als plaatsvervaarders fungeren.
- Bestuurders hebben een raadgevende stem in de ALV. Zij moeten gehoord worden.
- Wanneer een bestuurder een direct of indirect persoonlijk belang heeft dat strijdig is met het belang van de vereniging/stichting, neemt die persoon niet deel aan de beraadslaging.
- Indien er slechts één kandidaat statutair wordt voorgedragen voor een vacature, is die kandidaat direct benoemd. De ALV hoeft dan niet meer te stemmen over die kandidaat.
- Indien met de nieuwe wet strijdige bepalingen in de statuten niet binnen vijf jaar worden aangepast door nieuwe statuten, blijven ze vijf jaar gelden. Dat is tot 1 juli 2026. Maar voor een tegenstrijdig-belang-kwestie gelden de nieuwe bepalingen meteen.

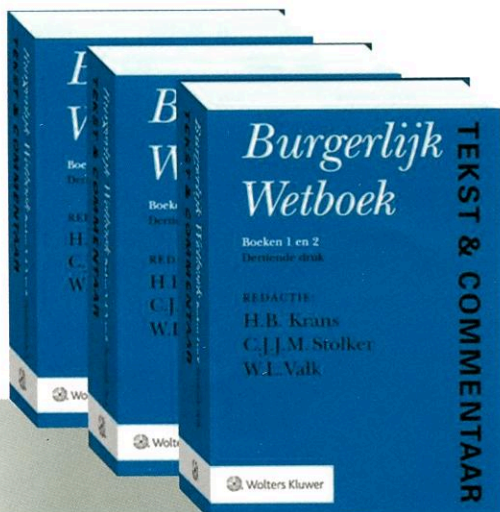
Het zal duidelijk zijn dat het bestuur binnenkort met de nieuwe wettelijke bepalingen aan de slag gaat. Wat moet worden veranderd? Hoe gaan we het aanpakken? Bij die exercitie zullen vanzelfsprekend de leden op de hoogte worden gehouden en hun gedachten kenbaar kunnen maken.

Tot slot voor degenen die alvast iets meer willen weten van het onderhavige stuk van het Burgerlijk Wetboek, zie:

<https://www.hekkelman.nl/blog/ondernemerszaken/wet-bestuur-en-toezicht-rechtspersonen-belangrijkste-bepalingen>

en

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/brochures/2021/06/15/informatieblad-wet-bestuur-en-toezicht-rechtspersonen>

Een bijzondere wijkagent

Tekst en beeld: *Jacoba den Drijver/eigen collectie*

Al vijfendertig jaar is Peter van den Burg in onze wijk actief. Andrea en ik hadden een boeiend gesprek met onze wijkagent.

Peter, hoe lang werk je bij de politie?

In 1983 ben ik bij de politie gekomen. Het begon met de gebruikelijke eerste fase. Als beginnend agent ging ik enkele jaren 'op de auto' naar meldingen, dus de (nood) meldingen die gewoonlijk via 0900-8844 en 112 binnenkomen. En ik surveilleerde ook op straat. Je bent dan 'surveillant'. De bedoeling is dat je dan zoveel mogelijk ervaring opdoet. Op straat houd je de boel in de gaten en wanneer je uitrukt na een melding heeft de meldkamer beoordeeld dat de klus voor jou als politie is. Het kan een diefstal zijn of een poging daartoe – zoals eens in onze wijk een voordeur inrammen met een koevoet –, een ziek kind dat mogelijk onder politiebegeleiding naar het ziekenhuis moet, of een uit de hand gelopen ruzie of huiselijk geweld.

En wat was je volgende stap?

Daarna kon ik kiezen tussen rechercheur of wijkagent. Ik heb gezegd dat de functie van wijkagent bij mij paste. Dus dat ben ik al jaren met veel plezier. Dan ben je zeg maar het oog en oor in de wijk ten behoeve van de politie. Omdat ik als wijkagent veel mensen ken, al was het maar van gezicht, en contacten met instanties en buurtbewoners onderhoud, heeft men vertrouwen in mij en ben ik benaderbaar. Dus ik spreek, neem waar, wat gebeurt er in de wijk, wat verandert er, is er een trend of afwijkend gedrag te bespeuren? Wat ik opmerkelijk vind meld ik door. Kort gezegd gaat het om: signaleren, informeren, adviseren en verbinden.

Ben je enkel wijkagent van het Van Stolkpark?

Nee, officieel is mijn rayon Noordelijk Scheveningen met andere wijkagenten. In de praktijk maakt het Van Stolkpark wel een belangrijk deel uit van mijn werk.

Wij kennen je al lang en de bestuursleden van onze wijkvereniging hebben plezierig contact met jou.

Maar wat vind je van onze wijk?

Een prachtige wijk natuurlijk, met aardige mensen. En, dat wil ik toch wel zeggen in de moeilijke tijd waar we nu in zitten met corona en boze burgers, een bevoorrechte wijk. De mensen hebben hier de ruimte, buitenshuis en in huis en vaak een eigen kamer. Als je de hele dag vanuit huis werkt of je schoolwerk doet, heb je hier veel meer ruimte dan in een kleine woning waar iedereen op elkaar zit. Daar lopen de spanningen dan ook sneller op.

Je had het over verbinden. Kun je dat uitleggen?

Van mezelf weet ik, dat ik een verbinder ben. Is er bijvoorbeeld een vervelende situatie, een ruzie of huiselijk geweld voorgevallen, dan ga ik als het moment daarvoor geschikt is naar de betrokken personen. Dan vraag ik of ik ze kan helpen; zonder te oordelen. Omdat de Haagse organisaties en instanties mij door mijn werk bekend zijn, lukt het vaak hen de weg wijzen, zodat ze weer een stapje verder komen en een conflict hopelijk wordt geluwd of opgelost.

Volgende jaar bereik je de 'pensioengerechtigde leeftijd'. Wat zijn je plannen?

Mijn plan is om nog enkele jaren als wijkagent door te werken. Een verzoek daartoe heb ik al ingediend. Jullie weten wel dat mijn hart bij het politiewerk ligt. En pensioen verandert daar niets aan.

We zouden ook graag willen weten wat je hobby's zijn.

Mijn hobby's zijn dansen. Ik ben gek op Zuid-Amerikaanse dansen zoals bachata en salsa, maar ook op stijldansen, zumba en sporten. Je kunt me dan ook vaak in de sportschool vinden. Later zou ik nog eens dansles willen geven. En dan heb ik nog vijf kleinkinderen. Het is fijn ze aandacht te geven. Gelukkig wonen ze in de buurt.

Peter, hartelijke dank voor dit gesprek en voor je inzet voor onze wijk.

Graag gedaan, en vergeet niet mijn e-mailadres te vermelden: peter.van.den.burg@haaglanden.politie.nl

Kort Nieuws

Tekst en beeld: Gert Muller, Jacoba den Drijver/Jacoba den Drijver
en privé foto Arent van Wassenaer

In memoriam Marie Bonder

Op 24 november 2021 is overleden onze wijkgenoot Marie Bonder, 88 jaar oud. Voor onze vereniging was Marie een aantal jaren lid van onze kascommissie. Op nauwgezette wijze vervulde zij die functie. Op enig moment fietste ze niet meer, maar nam ze de bus of liep achter de rollator naar de 'Fred'. Wij zullen onze herinneringen aan haar blijven koesteren.

Energietransitie

Zoals wij eerder berichtten, werkt het bestuur van uw wijkvereniging samen met de wijken Duttendel Wittebrug, Archipel-Willemspark en Buurtschap Centrum 2005 in het kader van de energietransitie. Een samenwerking waarin wij onderzoeken wat de consequenties voor de bewoners in onze wijken zijn van het streven van de gemeente Den Haag naar een klimaat-neutrale stad. Recentelijk is er door de gemeente een zogenaamd 'Definitiedocument' opgeleverd dat de basis vormt voor dit proces. Het definitie-document laat overzichtelijk de uitgangspositie van onze wijk zien; informatie waarmee wij inzicht tot op huisniveau kunnen krijgen over de mogelijkheden en gevolgen van de energietransitie. Het definitiedocument is te lezen op de website van de wijkvereniging.

Schoonmaakacties eerste helft 2022

De 'schoonmaakploeg' heeft de data in 2022 bekendgemaakt waarop ze in het stuk van de Scheveningse bosjes tussen de Kanaalweg en het benzinstation aan het werk gaat: 29 januari, 12 maart, 23 april, 2 juli. Verzamelen om 11 uur op de Kanaalweg en schoonmaken tot half 1, met een onderbreking van koffie en thee, aangeboden door Starbucks. Wie op de e-maillijst wil komen, wordt verzocht dat te mailen naar hanswassenaar@casema.nl. Ook nieuwe vrijwilligers zijn altijd welkom.

Corona en overlast

Onze Scheveningse Bosjes zijn in tijden van corona en zonder deze een oase en een toevluchtsoord voor velen. Zij worden druk bezocht. Echter, wanneer men merkt dat er overlast is, bijvoorbeeld door wangedrag en vandalisme kan men de gemeente bellen: tel. 14070. Bij brand en drugshandel bel 112. 14070 is ook te bellen wanneer wordt gezien dat er een zwerver huist. Een ambtenaar van de gemeente bezoekt de zwervers en probeert een bed voor hen te vinden.

Bik | Cor Gout
168 pagina's | ISBN 9789493214217

Debutroman Cor Gout

Onze wijkgenoot Cor Gout is muzikant, filosoof, neerlandicus, maar ook schrijver. Zo schrijft hij verhalen en songteksten en was hij hoofdredacteur van het literair tijdschrift 'Extaze'. En nu heeft hij zijn eerste roman geschreven, 'Bik'.

Bik heeft werkelijk bestaan. Hij stamde uit een hoedenwinkel in Den Haag. 'Bik' is een zoektocht naar wie de man Bik werkelijk is geweest. Het raamwerk zijn de feiten die Gout heeft weten te achterhalen. Daarbinnen vult hij de lacunes in de historie van Bik in door middel van zijn fantasie en gevoel. Het Berlijn op het eind van de jaren '30 is het decor waarin nieuwe uniformen door de straten marcheren. Bik heeft elan dankzij zijn nieuw aangeschafte kleren en wil gaan werken bij Porsche. Zijn grote liefde is Irmina. Aan het begin van de oorlog raakt hij haar echter kwijt. Bik keert terug naar de hoedenwinkel van zijn vader. De herinnering aan haar stemt weemoedig. Het boek van Cor Gout is heerlijk om te lezen; de stijl is krachtig en suggestief; de zinnen in mooi Nederlands; en dat al met veel historische informatie over het toenmalige Berlijn en de Haagse wijk Kortenbosch. Voor een volgende aflevering van de Koerier willen we Cor Gout vragen meer te vertellen over het boek.

2 (+ 1) AED's (Automatische Externe Defibrillator) in de wijk

'Bij een hartstilstand staat het hart meestal niet helemaal stil. Dat lijkt alleen maar zo. De hartkamers worden heel snel en chaotisch geprikkeld. Het hart kan hierdoor niet meer samentrekken en bloed rondpompen. Een AED kan een schok geven om het hart te resetten en weer normaal te laten kloppen'. Aldus de Hartstichting.

Een draagbaar apparaat dat het hartritme weer kan herstellen bij hartstilstand door middel van een elektrische schok is een AED.

Tijdens de ALV in oktober meldde onze voorzitter dat een AED aanwezig is bij het VCL en bij het hotel. En de eigenaar van het kinderdagverblijf aan de Duinweg is benaderd om een AED bij het kinderdagverblijf te laten plaatsen. Echter, zij heeft nadien niets meer vernomen.

Welkom nieuwe burens. Geef het door

Het is de gewoonte in onze wijk dat nieuwe bewoners worden verwelkomd met een roos. Tot voor kort deed Jolien Kuitert dat. Ze maakte een praatje, sprak over gewoonten in de wijk en overhandigde een map met belangrijke informatie. Sinds de laatste ALV gaat Marianne Schrijver dat namens de wijkvereniging en haar bewoners doen. Vindt u het ook belangrijk om nieuwe bewoners te verwelkomen, laat dat dan aan het bestuur weten, want bij deze taak is uw versterking welkom.

En wanneer u nieuwe burens hebt of weet van nieuwe bewoners, geef dit dan door via info@vanstolkpark.nl

Buurtborrel 2022

De buurtborrel is gepland op zondag 30 januari 2022 tussen 16.30 en 18.30, wederom in het Leonardo Royal Hotel Den Haag Promenade, Van Stolkweg 1.

Geen postbus meer

We krijgen bijna geen post meer in de postbus. En die is nu 4,5 km verder, in de buurt van de Loosduinseweg. Om die reden is het postadres van de wijkvereniging en van de stichting nu:

Van Stolkweg 32, 2585 JR Den Haag

Rondje Zuiderzee voor Alzheimer Nederland

Een heldendaad kan nooit lang geheim blijven. Het gaat hier over het 'Rondje Zuiderzee' van Arent van Wassenaer, of, zoals hij het zelf noemt, 'mijn trip ZuiderzeeChallenge'. Arent en vijf maten hebben op 30 oktober jl. in één dag rondom de oude Zuiderzee gefietst met de bedoeling Alzheimer Nederland te sponsoren. De tocht ging van Max Health Club in Klein Zwitserland via het Amsterdamse Bos, het café van Jantje Smit in Volendam, de Afsluitdijk, café de Hinde in Hindeloopen, de Kop van Overijssel, de Veluwe, het Muiderslot, weer langs het Amsterdamse Bos, om te eindigen bij Max. Tijdens de tocht werden drie lekke banden hersteld, massa's regen en wind getrotseerd en er werd zeker niet gezeurd over pijnlijke of dooie vingers.

Deze makkers werden verzorgd door twee vriendinnen in een volgbus en op de fiets gehouden door samen veel lol te hebben. Maar, Arent, jullie zijn al die 485 kilometers toch vooral voortgedreven door jullie ultieme doel, het sponsoren van Alzheimer Nederland!

Hier volgt de link waarmee Alzheimer Nederland uw bijdragen verwacht. De stand is nu al meer dan € 23.000!

<https://sportieveacties.inactievooralzheimer.nl/team/team-max-health-club>

En een uitgebreid verslag van Arents heldentrip is te lezen via <https://www.polarsteps.com/ArentvanWassenaer/4415199-zuiderzeechallenge>

